

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Iudicium episcopi qui pro crimine eiectus ab officio, postea episcopatum
more prædonis inuasit. clxxxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BYRCHARDI EPIS. VVORMAC.

*Iudicium episcopi qui pro crimine eiectus ab officio,
postea episcopium more prædonis inuasit.*

Cap. CLXXXII.

*Exregist.
ad Ioānē
episcopū
primum
Iustitia-
ne, cap.
17.*

QVando mala quæ poenitentia fletu purganda sunt
augentur excessibus, ita maior est delinquentibus
adhibenda correctio, ut & ipsi facinus suum pœ-
na saltem vindicante cognoscant, & alios ab illicitis ec-
clesiastica tuitionis timor inhibeat. Dilectissimus itaque
lator præsentium Nemesion ad nos veniens, indicavit, si-
cut & gestorum exemplaria quæ huc detulit continebant,
Paulum Doclauenæ ciuitatis episcopum, inter alia mala
in corporali crimine lapsum, à suis fuisse clericis accusa-
tum, atque habita cognitione, ita quòd sine dolore dicere
non possumus, claruisse, atque insuper, postquam conui-
ctus est, etiam libellum illum, in quo ea de quibus accusa-
tus fuerat vera esse confessus est, obtulisse. Quæ de re sen-
tentia illum episcopali depositum, & se eius loco cum fra-
ternitatis vestrae consensu esse episcopum ordinatum: sed
nunc eundem Paulum cum auxilio seculariū iudicum ve-
nientem, episcopium more prædonis ingressum, ablati-
violenter rebus Ecclesiæ, ab eo se proiectum, & ad sum-
mam iniuriam ac necem penè perductum. Et quoniam tā-
tæ nequitia prauitas, nec dissimulanda nec leuiter agen-
da est, fraternitas vestra hæc omnia diligenter curet ad-
discere: & si ita se, ut edocti sumus, veritas habet, prædi-
ctum Paulum districta faciat executione compelli, ut quæ-
cunque abstulit, omni mora vel excusatione cessante re-
stituatur. Si verò nihil Ecclesiæ sed proprium se dixerit ab-
stulisse, quamuis graue & iniquum fuit, ut non à vobis vel
metropolitano eius hoc peteret, sed ausu temerario ma-
nu præsumeret agere: veruntamen si quid proprium tu-
lit, sub fraternitatis vestrae debet examinatione constare
si verum est. Sed & illud diligenter querendum est, si quid
malè de rebus dilapidauit Ecclesiæ, vel quod nunc abstu-
lit, hoc reformare, ac satisfacere, modis omnibus compelli-
latur. Si autem differre tentauerit, quousque omne quod
dilapidauit vel de substantia tulit Ecclesiæ restituatur, in
monasterium mittendus est, ut saltè coactus reddat, quod
malè auferre non tinuit. Quòd si fortè, quod non credi-
mus, post depositionem suam inuerecundū ac mente per-

uerfa aliquid de episcopatu loqui atque rursus ad hoc qualibet aspirare præsumptione tentauerit, fraternitatis vestrae se contra improbitatem ipsius omnino vigor accendat, atque dominici corporis & sanguinis communione priuatum, in monasterium eum vsque ad diem obitus sui ad agendum curet pœnitentiam retrudendum: quatenus perpetrati sceleris maculas, dignis discat fletibus emendare, quas magis in interitu animæ suæ nequiter augere desiderat. Suprascriptus autem dilectissimus frater noster Nemesion in suo loco & episcopatus officio proculdubio reformetur: & ne denuo hac de re inquietudinem ac molestiam patiat, sollicitos vos esse necesse est: quia hoc non solum ad huius munitioem, verum etiã ad aliorum constat emendationem proficere, vt prauorũ hominum præsumptio nihil de cætero contra sacrorum canonum statuta, vel ecclesiasticam disciplinam vlllo modo habeat attentare.

Cur sancti apostoli eorumque successores voluerint difficile esse accusationem sacerdotũ. Cap. CLXXXIII.

Talia cogitantes sancti apostoli eorumque successores spiritu Dei repleti, malos homines præuidentes, & simplices considerantes, difficilem aut nõquam voluerunt esse accusationem sacerdotum, ne à malis potuissent euerti aut submoueri: quia si hoc facile concederetur secularibus & malis hominibus, aut nullus, aut vix perpauca remanerent, quoniam semper fuit & est, & quod peius est nimis viget, vt mali bonos insequantur, & carnales spirituales infestent. Idcirco, vt prædictum est, statuerunt ne accusarentur, aut si aliter fieri non posset, perdifficilis fieret eorum accusatio, & à quibus, vt supradictum est, non præsumeretur, neque à proprijs sedibus, aut Ecclesijs episcopi eiicerentur.

Si episcopus expulsus, ausus fuerit ingredi ciuitatem. Cap. CLXXXIII.

Si episcopus expulsus, ausus fuerit ingredi ciuitatem è qua repulsus est, vel exire de loco in quo degere iustus est, iubemus eum in monasterio in alia prouincia constituto tradi, vt qui sacerdotio peccauit, degens in monasterio corrigatur.

*Ex decre.
Fabiani
pape
Orientali.
episcopis
missis,
cap. 19.*

*Ex epist.
Bonifacij
pape, ad
episcopos
Gallie.*